

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia: BRAȘOVU, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Timpul săptămânii nu se primește. Anunțurile nu se acceptă.
Birourile de anunțuri: Brașov, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Inserate mai primesc în Viena: H. Moss, H. Gassenstein & Fogler (Otto Weiss), H. Schalk, Alois Herold, M. Duka, A. Oppel, J. Demeter; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Damb; în Hamburg: A. Siemer.
Prețul inserțiilor: o serie garmond pe o colină 8 or. și 50 or. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tariful și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o serie 10 or. v. a. s. 50 baz.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL LXVI.

Nr. 36.

Brașov, Mercuri, 17 Februarie (1 Martie)

1893.

"Gazeta" este în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 5 franci.
Se primumă la toate oficiile poștale din țară și din afară și la ad. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiune, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etajul I: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dușul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un exemplar 5 or. v. a. s. 15 baz. Atât abonamentele cât și inserțiile sunt a se plăti înainte.

Brașov, 16 Februarie v.
Cassarea autonomiei comunelor și comitatelor încă este una dintre problemele, ce le are în vedere actualul guvern unguresc.

Încă cu ocaziunea discuțiilor asupra proiectului privitor la introducerea administrațiunii de stat, noi declarăm de repetiție-orî, că pentru națiunile nemaghiare din patriă este indiferent, dacă se va introduce administrațiunea de stat, ori va rămâne totuși cea actuală, deoarece și într'un cas și într'altul, noi ne găsim stăpâniți de puterea discreționară a elementului domnitor, care nici prin aparatele de stat nu va pute fi în stare de-a exercia asupra noastră un terorism mai mare, ca cel al exerciției astăzi prin aparatele administrative.

Nici în privința comunelor nu stăm cu mult mai bine. Comunele își au, ce e drept, „autonomia“ lor, dar de această „autonomia“ comunele nemaghiare pot să use numai în cazul, dacă nu se abat întru nimic dela dorința și voința despotilor dela putere. În data ce o comună nemaghiară voiesce să-și alegă, punem cazul, un primar român, cu poziția independentă și devotată pentru promovarea adevăratelor interese ale comunei, pășese la mijloc solgăbirul și-i dăce *veto*; legea vâdă vouă dreptul de-a vă alege primar „pe cine vă place“, dar această alegere *trebuie* să se întempe în persoana unuia dintre candidații, ce vi-i numesc eu!

Vă să dăce „autonomia“ comunelor aici este basată pe două concepte diametral opuse: „alegere“ și „numire“, — concepte, ce numai în cadrul unui liberalism unguresc își pot găsi loc ambele de-odată.

Și mai monstruoasă este autonomia comunelor noastre în ceea

ce privește dreptul de chivernisire a averilor lor. Se știe, că în puterea legii, comunele prin comitetele lor au dreptul de-a vinde, de-a dăru ori înstreina ori ce bunuri mișcătoare ori nemișcătoare, ce formeză averea propriă a comunei. În fapt însă și acest drept al comunelor este lăsat la puterea discreționară a marilor, cari permit comunele de-a usa de acest drept al lor numai în cazul, dacă acesta se întempe în interesul promovării vre-unei cauze unguresc. La casă contrar și aici li-se dăce „veto“.

Un cas mai recent, ce s'a petrecut cu comuna Ormenișul de Câmpia din comitatul Coșoenei, ni-o dovedește acesta în mod destul de elocuent. Știm, că în cestiunea rescumpărării regaliilor, această comună românească, mulțumită laudabilei stăruințe a preotului său, d-lu Andrei Voda, s'a distins print' o luptă foarte energică întru recăștigarea dreptului său încălcat. După ce, prin monstruoasă rescumpărare a regaliilor, foștilor urbariaști li-s'a răpit dreptul de-a dispune asupra bunului lor, declarându-se partea de regală a acestora ca avere comună, comitetul comună din memorata comună, cu mari greutăți și după multe șincanări din partea autorităților superioare, isbuti în cele din urmă a aduce hotărârea, cu o majoritate de 8 voturi contra 2, de-a dăru pentru biserica română suma de rescumpărare după părțica de regală a foștilor urbariaști români, declarată acum ca avere comună.

Hotărârea s'a înaintat pentru aprobare vice-spanului Gyarmathy, care prezintă cauza adunării comitatense dela 30 Decembrie a. tr. Aici însă fără multă socotă s'a anulat hotărârea comitetului comună, căruia prin acesta în mod cel mai brusc i-s'a interzis dreptul, de altmintelea pre-

vedut în lege de a dispune asupra bunurilor comunale.

Eată, ce însemnată are pentru comunele noastre românești cuvântul „autonomia!“ Dacă ar fi fost vorba de dăruirea unui bun al comunei pentru vre-o biserică, ori școlă ungurescă, ori chiar pentru vre-o filială a „Kulturegylet“-ului, de sigur în acest cas comună amintită mai sus ar fi putut usa în deplină libertate de dreptul său autonom.

Pecată însă de timp, ce se prădează cu aducerea de legi; pecată mai virtosă de multe formalități, ce se prădează cu ascunderea crudului despotism, ale căruia ghiare sunt vedite înaintea lumii întregi!

Scopul și-l-au ajuns despotii dela putere în de-ajuns. Ce mai umblă der cu cassarea autonomiei comunale și comitatense, când această „autonomia“ le este lor atât de binevenită pentru de-a strivi cu ea la părete pe cetățenii nemaghiari?

CRONICA POLITICĂ.

16 (28) Februarie.

Sub titlul „Mișcarea panslavistilor“, foia semioficiosă ungurescă „Orsz. Ért“ serie următoarele: „Și în comitatul Neutra încep să se misce „panslavistii“, întrebându-se cestiunile politice bisericești drept un mijloc, de-ași valora tendințele proprii. În O Turan și Miava eu voit să țină adunări populare, declarându pe față, că vreau să discute și asupra legii de naționalități. Însă vice-spanul Craus Istvan, care prin pășirea sa energică a zădărnicit demonstrația în contra statului cu ocaziunea desvării monumentului Harban în anul trecut, se opune din totă puterea mișcărilor, dând porunc solgăbirilor, să oprăce toate adunările Slovacilor convocate cu scop de agitație națională, ér la adunările permise să țină ei înșiși prezenți. Deja solgăbirul Rexa a și oprit adunarea din O Tura a Slovaci-

lor“. — Foile unguresci reproduc aceste rânduri o'un fel de bucurie. Noi însă le reproducem, ca dovadă cât de mult a degenerat libertatea „cavalerescei“ națiunii și ca un exemplu rușinos de forță brută și de lipsă de sentiment într'adeveră patriotic.

Foia kossuthistă „Egyetértés“, vorbind în primul său dela 26 Februarie n. despre autonomia catolică dăce între altele: „Noi dorim și pretindem hotărât organizarea autonomiei catolice. În privința aceasta nu aflăm nici o deosebire de vederi. Aceasta o doresce și o pretinde fiecare partidă, mai energic însă o pretinde partida independentă. Noi știm, ba putem să aducem chiar și dovezi, că în privința aceasta protantații din partida independentă se unesc pe deplin în vederi cu soții lor de principii catolici și între Eötvös și Polonyi a fost referitor la aceasta dela început cea mai deplină armonie. Der și partea preponderantă a partidei guvernamentale și naționale doresce autonomia catolică, tocmai ca Zichy și Eszterhazy. Și dacă, de pildă, guvernul ori clerul catolic superior ar pune piedeci introducerii autonomiei, atunci partida independentă ar pretinde în mod energic delăturarea acestor piedeci“.

Știe atăt de combătută de presa germană, că Franca va fi vizitată de o escadră rusă, se adevărește. Diarul engles „Army and Navy Gazette“ anunță, ca o puternică escadră rusă, sub comanda marelui duce Alexis, în călătoria spre New-York spre a lua parte la festivitățile în onora lui Columb, va face o vizită oficială unui port francez. Escadra va consta din două mari corăbii de război, două încrușătoare și din alte multe corăbii mai mici. Între oficerii se află și marele duce Alexandru Michailovici, care are rangul de sublocotenent în marina rusă.

Din parlamentul austriac.

În ședința din 24 Februarie a parlamentului austriac la dezbateră bug-

FOILETONUL „GAZ TRANS.“

Pentru-ce iubesc eu viorele?

Prospero era căpitan de marină, ca și mine. De mult eram amici buni, amândoi mai încurcam afacerile noastre comerciale și în urmă am luat ambii o naie comună, cu care să transportăm vin din Sardinia și Sicilia pe continentul Italiei. Naia o conduceam eu, eu, el, după cum ajungeam la ea.

Am observat, că amicului meu Prospero era un om foarte lacom de bani; când era vorba de bani, de câștig, nu mai era alegător, nici se mai știa; de multe ori mergea până la necuviință, dacă nu pășiam serios spre alu reținé. „Omul“, dăce el adese ori, „dăce tocmai nu vreau să se dea de răpitor, cel puțin să-și pădăce interesele proprii; când atăția înși voiesc a ne înșela pe noi, avem totu dreptul de-a înșela și noi pe alții.“

„Nu, iubite Prospero“, îi dăceam,

„în afaceri de onore nu-i iertată a fi șovăitor. Capul de acea trebă e, să conducă inima, der totu-deuna pe calea dreptății. Când imi șoptește mie inima, că lupta asta ori ceea e scandalos, nu cugetă mai departe, pentru-că conștiința e un judecător, în contra căruia nu mai poți apela. Cu ajutorul rațiunii poți suci ori ce lucru și și noi putem susține, că ceea ce facem noi rău, aceea e bine; der conștiința totuși îți șoptește: „mișeli! mișeli!“, și nu este prudintă, care să facă să tacă acel vers drept.“

Disputele noastre privitoare la afacerile comerciale totu-deuna se terminau bine. Deși amicului meu Prospero nu i-se cam părea, nu era destul de convins, totuși el făcea întotdeauna precum voiam eu și așa eram liniștit și satisfăcut.

S'a întemplat însă, că odată a trebuit negreșit să călătoreșc la S. Francisco. Doi ani am fost depărtat de patria mea și în acest interval nu am primit nici o epistolă de-acasă. Naia

am lăsat-o lui Prospero, ca să neguțătorească cu ea.

Abia m'am reîntors acasă din America, și grăbindu cătră casă în S. Terenz, Prospero m'a îmbrășsat și mi-a șoptit la ureche: „Minunate câștiguri am avut, iubite Bacicoia am câștigat cu naia 150,000 lire.“

La această descoperire, eu mă simțeam mai mult surprins, decât vesel. „Cum se pôte asta?“ exclamam roșind la față.

„E foarte simplu lucru“, — dăce el; „îți voi spune cum stă treba, peste vre-o zi ori două.“

Lucrul însă n'a fost nici simplu, nici cinstit, pentru-că abia trecu o săptămână și atăt eu cât și Prospero am fost citați înaintea tribunalului din Genua, acusați pentru înșelăciune Prospero, care voia cu ori ce preț a se îmbogăți iute, a mers la Massada și a cumpărat două buți de vin scump, ér pe celelalte le-a umplut cu apă din mare. Apoi s'a dus la o societate de asigurare, ca să-și asigure naia, dăcându

că e încărcat cu vin de Marsilia. Din partea societății a eșit la față locului o comisiune, ca să cerceteze buțile cu vin der Prospero a întocmit lucrurile astfel, că numai buțile celea cu vin au fost cercetate. În chipul acesta i-a succedut a-și asigura naia cu buțile cu 150,000 lire. După ce plecă din Marsilia cea dintăi țintă a lui, ca să conducă naia spre stânci. Și ca nu cumva personalul să presimțea ceva, pe mateloi cei vechi i-a trimis acasă și a adus în locul lor alții noi, cari nescind nimic de totu lucrul, se pomeniră îndată cu un naufragiu, pe care însă ei și-l închipuiră ca provenit dintr'o nenorocită întempe. În această credință a lor erau întăriți mai ales prin împrejurarea, că însuși căpitanul Prospero numai cu greu, cu pericolul vieții, a putut scăpa ou notul. Tote așa de bine au fost întocmite încât se putea prevedea cu siguranță, că societatea de asigurare va perde procesul.

Eu însă cunoșeam desteritatea amicului meu marinar și mi părea lu-

tară între alții luă cuvântul și deputatul cehă tânăr Dr. Ed. Gregr, care în introducerea vorbirii sale luă în zefleua noul program al guvernului, precum și instituțiunea dualismului.

Dep. Dr. Gregr. Un punct din noul program al guvernului voescu să-l ilustrez. Aici stă între altele și a-linea, că prin dualism și-a aflat monarchia organizarea ei deplină. Astfel de păreri chineze nu ar trebui să se pronunțe într'un stat european (Forțe bine! la Cehii tineri). Oare organizația statului s'a terminat? Ce este un stat? Un organism viu și în acesta nu e permis, ca în nici un moment să fie un armistițiu, acesta ar fi morțea lui. Statul se naște, ca și un organism viu din cauze mici și neînsemnate. El crește, se mărește și decade, devine bătrân și neputincios, moare. Acesta este soarta tuturor statelor din lume și chiar marea împărăție romană nu a scăpat de o asemenea soartă și nici Austria nu va scăpa de această lege naturală. Întraga artă de stat constă în aceea, ca să țină statul în viață și sănătos până când e acesta posibil și să se evite, ca statul să moră de o moarte prematură. Dér prin centralism, germanizare și prin actuala constituțiune nu se poate susține în viață statul austriac. Dacă cei mai nobili membri ai săi suferă de atrofie. Ar fi deci o nenorocire, dacă ar fi adevărat, că organizațiunea actuală a statului nostru și-a aflat sfârșitul. Cred, că statul austriac, va trece încă prin multe schimbări și în scurt timp se va reînnoiește la organizațiunea federalistă.

În noul program se susține, ca marile partide să tacă asupra chestiunilor de drept public, politice și naționale. Înainte de toate, chestiunea boemă să fie amorsată...

Evenimentul cel mai important în istoria internă politică a Austriei este fără îndoială căderea sistemului absolutist și introducerea raporturilor constituționale și așa numita constituțiune. Atunci însă nu se afla o stea norocoasă peste lângă acest eveniment și nu geniul bun al monarchiei a fost acela, care a condus această schimbare. (Aprobări la Cehii tineri). Am deplină convingere, că M. S. Imperatul a voit, ca prin noua constituție să aducă între popoarele imperiului său numai pace, binecuvântare și ferocitate, dér veni dușmanul răutăcios, acesta neghină între noua sămânță, și în loc de pace, binecuvântare și ferocitate a sădit nedreptate, certă și ură. (Aplause la Cehii tineri).

Și această sămânță de balaur a încolțit, și ce vedem astăzi în marea împărăție? Nimic altceva, decât lupte și încercări ale diferitelor naționalități, astăzi n'auzim altceva, decât tânguirile și strigătul de durere al popoarelor nemulțămite. (Aplause la Cehii tineri.) În

cursul dezbaterii bugetare n'am audiat, decât plângerile tuturor popoarelor acestei monarchii, învinuiri în contra guvernului, tânguirii asupra vătămării legilor, volnicii și asupririi, nici un popor nu și-a arătat mulțămirea față de stările actuale, sau față de regimul actual. (Aplause la Cehii tineri). Peste tot locul există dorința de a se scăpa de stările aceste insuportabile. (Viue aplause la Cehii tineri). Spuneți-mi un stat în tota lumea, unde să nu fie măcar un singur popor mulțămit, dér toate să fie nemulțămite! Acesta este trista semnătură a statului austriac, că în acesta toate popoarele sale se simt nemulțămite și nefericite. (Aplause la Cehii tineri). Vina nu o poartă numai guvernul actual.

Dep. Dr. Vasaty: O mare vină are însă!

Dep. Dr. Gregr: Are mare vină, dér el nu întreprinde nimic, ca să facă o ameliorare, ci dimpotrivă face mult, și multe, pentru a agrava încă stările aceste. Motivul adevărat al acestor stări triste zace cu mult mai înăpoi de acest guvern, el zace în actuală constituție. Nu mai poate exista nici o îndoială în privința tendințelor constituției. Tinta finală este centralizația acestei jumătăți a monarchiei și hegemonia elementului german asupra popoarelor negermane a acestei monarchii.

Dep. Spincic: Ceilalți sunt străini!

Dep. Dr. Gregr: Ungurii nu voesc să știe de un parlament centralist și toate amenințările și ademămirile în contra acestora fură zadărnice. Ungurii au fost mai cuminți ca noi Boemii, căci dreptul nostru public este totu așa de bun și de vrednic, ca și dreptul public unguresc. Și dacă noi am fi rămas neclătiți pe baza dreptului nostru public, am fi ajuns și noi de mult la ceea, la ce au ajuns Ungurii. Dér noi n'am avut noroc cu politica și barba de stat al nostru; noi n'am avut pe Francisc-Deak, Andrásy et al., și coloră negru-galbenă la-a fost politica noastră mai de preferit, ca coloră albă-roșie a țerei. (Aplause la Cehii tineri).

(Va urma.)

SCRILE DILEI.

— 16 (28) Februarie.

Congresul sârbesc. Congresul sârbesc viitor, ce este convocat pe ziua de 10 Martie n., va să se ocupe cu chestiuni bisericesti de mare importanță. Partida lui „Branik” în frunte cu Vucic, Maximovic și Jankovic vră cu orice preț, să facă imposibil proiectul referitor la organizarea biserică. Patriarhul Brancovic însă, este hotărât a-și pune carul în petri și a susține lupta cu ajutorul preoților săi mameci.

—x—

Sesiunea corpurilor legiuitoare ro-

mâne, care se termină la 15 Februarie, va fi prolongată pe timp de o lună, pentru a pute vota proiectele de legi ale gendarmeriei, a toamelelor agricole, a învățământului profesional și a învățământului primar.

—x—

Purtare cinică. Să nu vă prindă mirarea, cetind, că din 442 au fost de față numai 22 — deputați în sedința dela 25 Februarie. Dintre acești 22, guvernamentalii erau 10, restul din celelalte partide. Într'adevăr, e lucru aprăpe nepriceput, cum se face, că din 300 deputați guvernamentali să lipsesc 290. Oare nu li-se roșese obrazul „părinților patriei”, când totuși cer să li se sporască lăfa anuală — pentru că comodează, sunt indiferenți, nu le pasă de nime și nu se genază de opinia publică a țării. Cinică purtare într'adevăr!

—x—

Ambasadorul român la Paris, în locu d-lui N. Crețulescu, va fi numit, după cum spun zărele de dincolo, d-lui Ion Lahovary, care îndată ce va apăre decretul de numire, va pleca la Paris, ca să și presinte președintelui Carnot, hârtiile de acreditare.

—x—

Alegere de episcop în Carlovăț. Patriarhul sârbesc G. Brancovic va convoca în curând sinodul sârbesc, ca să aleagă doi episcopi sârbi în locurile vacante din St. Andrei și Neoplanta.

—x—

Focul. Ni-se scrie, că în comuna Fântâna din comitatul Târnavei mari a izbucnit Duminică dimineață, în 26 Febr. n., un foc, care a prefăcut în cenușă 6 case împreună cu clădirile economice din jurul lor. Asigurat n'a fost nimic.

—x—

Fortificarea Londrei. Din Londra se telegrafiază, că ministrul de război englez și-a luat dispozițiunea grabnică pentru întărirea lanțului de forturi din jurul Londrei.

—x—

Bateria corónelor de argint, după cum anunță zărele din Pesta, înaintea atât de mult, încât pe la finea lui Martie se vor pune în circulațiune mai multe milioane de coróni. Mai întâi însă se vor retrage din circulațiune 30 milioane de bancote de câte 1 fl. Afară de aceea se vor mai trage din circulațiune toate piesele de câte 1/4 fl.

—x—

Meetingu monstru. În 24 Februarie nou c. s'a ținut în Bruxella un meetingu monstru în chestiunea sufragiului universal, la care a luat parte 10,000 de persoane. Mai mulți deputați din Bruxella au luat cuvântul. Mai târziu s'a făcut o manifestațiune pe strade, la care a luat parte cam la 1000 de oameni. S'au întâmplat mici ciocniri cu poliția, care a fost silită să facă întrebunțere de armă.

—x—

Stipendiu pentru o călătorie industrială în străinătate. Ministrul uug. de agricultură a însărcinat camera comercială și industrială din Brașov, a esorie un concurs, pentru un stipendiu de 300 fl., ce are a se da pentru o călătorie industrială în străinătate. Concuranții au să și aștepte petițiunile lor, provădute cu un timbru de 50 or. ca-

merei comerciale și industriale din Brașov, până la 12 Martie n. o. 12 ore la amiazi. În petiție concurenții au a spune numele, locuința, relațiunile familiare, specialitatea, precum și cunoștința limbilor. Afară de aceea au a alătura la petițiune: testimoniul de botez, atestatele despre ocupațiunea de până acum, precum și un atestat de moralitate dela autoritatea respectivă.

Dacoromânismul

și politica culturală maghiară.

(Urmare.)

Pe când, o' forte mică excepțiune, toți Românii din părțile Ardelen, erau în tabăra lui Șaguna și Barnuț, pe atunci călăva Român iubitor de libertate din România — espulsați ai revoluției bucureștene — vinu în Ardél, ca să împace pe Români cu Ungurii. Căsar Boliac fundeză o toia și vră să organizeze o legiune împreună cu Ionu Brătianu și cu Bălcescu, în interesul causei maghiare. Lucrarea lor însă o zădărnicesc Ardelenii, cari trag în partea lor, în Sibiu, pe Tell și Eliade Rădulescu. Etă că Românii de peste Carpați întind mâna amicală pentru frățietatea româno-maghiară și cei ce lovesc această mână, ca să nu ajungă la noi, sunt Românii din Ungaria. Oh, fiindcă această mână ar fi trasă dungă peste scootile dacoromânismului, pe care l'a nascocit fantasia Românilor din Ungaria a căror ură orba l'a crescut monstru.

După revoluțiune, Românii din Ardél au primit donațiuni, distincțiuni și posturi. Tell și Eliad pensiune austriacă, fiul lui Majorescu, Titus, a fost primit în Theresianul din Viena, probabil că cu stipendiu maghiar. Boliac, Brătianu, Bălcescu și Rossetti au fost esilați, ca și aceia dintre eroii noștri, cari au putut scăpa cu viața. Au devenit espatriati, pribegi și ore nu ni-se uita inima, nouă Maghiarilor de iubire, compatrioților noștri de rușine, când în amintirile noastre se alina oetintu astfel de cuvinte: „Maghiarii! Maghiarii! Spune-mi, dacă auzind această nume, nu-ți vine minte, să-ți pui cenușe pe cap? Nu-ți vine minte, să iei un pistol și începând dela Eliad... să sfârșesc cu tine?... Rușine... de o miă de ori rușine! Ce dă? Blastem pe acei oameni, în numărul cărora cel dintău a fost acela, care a blamat gloria națiunii române (adeoc Eliad) și a pus asupra-i rușinea și miseria sclaviei! Ah, dacă am fi fost cărmaci adevărați ai Românilor, gloria de-a fi eliberat lumea de robia, n'ar fi fost a Maghiarilor, ci a noastră. Său dacă ni-am fi unită cu Ungurii, de sigur am fi cuprins Viena și am fi proclamat Republica, pe când adă așteptam tremurând să olegem ceva din sfărâmurile ospetului maghiar”. (Ionu Ghica în Amintiri din pribegie).

erul bănuitor. Chiar dacă ași fi fost aplicat a crede, că Prospero vorbește adevărul, totuși nu mă mai puteam îndoi în prepusul meu bănuitor, de vreme ce chiar dela unul dintre mate-loții vechi, care fusese alungat sub pretextul păcatos, mă informasem despre secret.

N'am mai stat la îndoială nici un minut, am grăbit la Prospero și prefăcându-mă a fi liniștit, i-am dîsu: „Prospero, tu din lăcomia de bani ai săvârșit o faptă păcatosă; dér numai tu ești responsabil pentru ea. Despre mine nu se poate presupune nimic; m'am nascut om de omenia, din părinți de omenia; ca om de omenia voiesc a trăi și a muri. Tu ai înșelat.”

— „Nu-i adevărat; avocatul nostru va câștiga procesul...”

— „Te rog lasă-mă să vorbesc. Tote cuvintele și toți advocații tăi nu mă pot abate dela hotărîrea mea... Tu ai înșelat. Acum te vei duce la directorul societății de asigurare și-i vei

spune, că renunți la totă suma de asigurare, pentru că amicul tău a fost depărtat până ce s'a întâmplat acestea și nu aprobă procedura ta; rogă-l să se retragă acusa ridicată asupra noastră.”

— „Dér atunci suntem păgubiți, naia merge în pagubă...”

„Lasă-mă n' pace. Naia și-așa a fost pe jumătate a mea, dér pentru ca să nu fiu mestecat în această afacere, și-o dăruiesc ție. Voiesc, ca cu ori ce preț să fi salvat onora. Sper, că asta va fi cea din urmă mișelă a ta. De astăzi înainte te rog să te depărți de lângă mine și ce vei mai face, să faci tu pe barba ta proprie.”

Procesul de înșelătoare s'a terminat cu aceea, că Prospero a renunțat la cele 150,000 de lire, — dér a rămas pătat... Despre mine a scutit totă lumea, că timp de doi ani am fost dus în America și așa n'am putut fi părtaș la această înșelătoare uezătoare.

Despre Prospero numai atăta am scutit, că el s'a dus în Buenos Ayres,

mai mult n'am mai audiat de el. Peste opt ani de zile însă mă pomenesc cu o epistolă dela el, din Regoledo, scriindu-mi numai atăta: „Iubite Baciocia, sunt foarte bolnav. Sunt trimis la cură, dér soiu, că aici voi muri. Pe baza amicitiei noastre de demult, te rog cercețeză-mă. Nu-mi refusa rugarea, căci ea este cea din urmă.”

Mișelia amicului meu de odinioară încă nu o uitasem și nici odată nu-mi puteam aduce aminte de el, fără să nu mă revolvez. Trei zile am tot meditat asupra lucrului, că ore să-i implinesc rugarea, ori nu? În urmă însă a învins inima și așa am călătorit la Regoledo, pe țermul lacului Como.

Prospero era în institutul de cură cu apă rece. Când am intrat la el se ședea, sau mai bine dîsu, zăcea. Abia vădându-mă, el a început a plânge, apoi ridicându se cu anevoiă, a deschis cutia mesei de scris și a scos de acolo un plic, pe care întindându-mi-l, imi dîse:

— „În esta sunt 20,000, va să dîcă jumătate din prețul naiei, pe care eu intenționat am condus-o spre stănc. Suma asta tu mi-ai dăruit-o, ca să mi salvezi onora. Aici, în Buenos Ayres, am câștigat bani, și acum, re'ntorcându-ți datoria, nu mă costă nici o jertfă. Măcar de ași fi serac pentru ca hotărîrea asta să aibă cu atât mai mare valoare. Să nu refuz primirea acestor bani, căci mai omori cu ei...”

Fără vorbă am băgat plicul în busunăr.

— „Baciocia, imi dîse el apoi, „acum, dacă ți am plătit datoria, am lipsă mare ca să mă ierți. Tu ești singurul om, care-mi cunosc fapta mea păcatosă, și nu pot trece la altă viață, fără să mă ierți. Ertă vechiului tău amic Prospero.”

— „Spune-mi mie, dér cu mâna pe inimă: fost-ai de omenia în acest opt ani în Buenos-Ayres?”

— „Da, am fost, mă jur pe memoria neuitat-mele mame!”

Că în revoluția din 1848 ce fel de amiof am avut noi dintre Români cu vață, aceea noi n'o șciam, tocmai în virtutea necunoștinței noastre perfecte și vecuic dănuitoare a reporturilor române. Când însă pribegii români și espulsații maghiari s'au reintors în patriele lor, și cei dintâi au devenit stăpâni pe sârtea lor, nimenui nu i-a venit în minte a valora drépta amicală de odinioară pentru liniștirea Românilor din patriă. Astfel d'era nu este mirare decât amintirile iubite de odinioară au pierit fără de urmă, ér fiul b'etrânului Rossetti, care a scris rëndurile citate, *Vintilă Rossetti*, sbiară și de și, în „Românul” contra Maghiarilor.

VII.

A fostă o greșelă a nu da atențiune daco-românismului.

După capitularea dela Siria (Vilagos) Maghiarii și Români am devenit egală asupriți, cu deosebire, oă aceia dintre Români amăgiți, cari s'au acomodat impregiurărilor, au ajuns la posturi grase; pe cei ce însă li dureau amăgirea, ori s'au reintors în prinoipate, ca Papiu Ilarianu, Treboniu Laurianu și Simion Bărnăuțiu, ori s'au potopit, ca Iancu și Andrei Mureșianu. Astfel a trecut primul deceniu. La începutul deceniului al doilea raporturile se păreau a se schimba astfel, oă Ardélul devine provinciă austriacă autonomă cu limba majorității române în administrație, în justiție și în instrucțiune. N'a fostă, ce-i drept, o Daco-Români, d'ér un pas însemnat spre această. Istoria își are logica ei, și un pas urmăză după altul: astfel gândeau Români. Faptele împlinite încă își au greutatea lor elementară în viața politică a popórelor. Tóte-să adevărate, numai câtă une-ori faptele împlinite nu sunt altceva decâtă aparențe góle și chiar și în istoria adese-ori se viră sofisma, care trebuie să cadă înaintea cuvântului adevărului și a dreptului. Și acuma a întervenit cazul acesta. Causa națiunei maghiare, fiindă cauza dreptului și a dreptății, a învins prin transacția dela 67.

Transacția dela 67 a trasă dungă peste socotelile politice ale Românilor, fiindă consolidându-se monarhia cu formă de stat dualistică, a zădărnicit, pe timpuri neprevăzute, *visul de aur* al Românilor, cum numesce daco-românismul un istoric român, *Xenopol*, ér statul unitar maghiar întărindu-se și dezvoltându-se tot mai mult, a făcută imposibilă autonomia Ardélului și în genere transformarea monarhiei habsburgice în federațiune, primul pas mare spre tendințele daocromâne ale Românilor din Ardél. Din punct de vedere al românismului, pentru Români din Ungaria transacția dela 67, față ou stărilor diu 63, nu este decâtă pierderea

drepturilor și un abuz. De aici vine, oă conducătorii de ađi ai Românilor se provócă mereu la aceste timpuri. Cu câteva săptămâni înainte de scrierea acestor rënduri am cetit în „Tribuna”, oă judecătoria trăgându în proces pe Eugen Brote, editorul acestei foi, pentru tipărirea Memorandului dus la Viena, i s'a cetit, ca lovind în lege, tocmai acel pasagiu din Memorand, care este citat literă de literă din acel rescript pre înalt, cu care Majestatea Sa a desohis la 63 dieta provincială (*Landtag*) din Sibiu.

Parlamentul unghoresc a adus *legea de naționalități*, prin care mai multe concesii nu puté face statul ungher naționalităților, fără a nu periolita nu numai unitatea, oi în genere, existența sa. Pentru dezvoltarea individualității sale naționale, Români au primit și și-au valorat tóte drepturile ce li se garantéză prin această și alte legi, d'ér față de ideia de stat ei nns'au abătut dela punctul lor de vedere primit la 1848 pe *Câmpul-Libertății*. Au fostă într'adevăr singuratici, cari s'au arătat aplecați, ca stând pe basă legală, se și valoreze naționalitatea, d'ér această minoritate, care era deja la început, a fostă silită, se concedă terenul ultrașilor. Astfel s'a întemplat, oă așa numită partidă moderată română, care se primescă sincer și fără nici o reserwațiune mentală pactul dela 67, nu există nici până ađi.

Sé nu gândim însă, oă din dosul aspirațiunilor și tendințelor politice române din cele trei decenii din urmă, ar lipsi t'ărémul literar și științific. Din contră, acest t'ărém a devenit în continu mai tare și mai puternic influențator atât în literatură, cât și în școlă. În filologia *Cipariu*, în istoria *Treboniu Laurianu*, în politică și publicistică *Papiu Ilarianu* și *Bărnăuțiu* dau direcția.

(Va urma.)

O frumoasă dovadă de solidaritate.

Sângeorgiul român, 20 Faur 1893

Domnule Redactor! În legătură cu ceea, ce V'am împărțit de aici în 14 Decemvre a. tr. despre alegerea de membri în comitetul comitatens și despre cari ați luat cu multă bucurie notiță în Nr. 271 din 1892, vin a V'comunica din nou următoarele:

Alegerea din 14 Decembre anulându-se, cum prevădusem, pentru unele greșele de forme, în fond însă pe motivul, oă n'au fostă de loc pre placul „domnilor”, s'au orânduită pre ziua de astăzi a doua alegere, care s'a și săvârșit și încă cu un rezultat cât se pôte de strălucit pentru noi.

Invingerea noastră de rëndul acesta e indoită așa de mare ca la prima alegere și căderea „domnilor” este în-

doită așa de grea; întâi, pentru-că alegătorii noștri s'au prezentat în număr mai mare ca în rëndul trecut și n'am pierdut pe nici unul din ei prin tabăra străină, așa oă dintre 221 alegători, câți au fost la urnă, pentru noi au votat 165, ér pentru „domni” 60—65; a doua pentru-că astăzi toti membri aleși sunt pur naționali, scoși fiind cei doi semi-gubernamentali, aleși în rëndul trecut.

Aleși sunt: *Florianu cav. Porcius*, vice-com. pens.; *Pamfil Grapini* preot. *Ier. Slăvica* preot, *Ionu Maraveiu* preot, *Ionu Dologa* preot, *Anch. Cândale* preot, *Mih. Domide* inv. pens. și *Eliseu Danu* inv. fundaț.

Nulificarea primei alegeri se părea, oă ar fi descurajată pre unii din noi, d'ér a fostă pentru cauza noastră de mare folos, căci ni s'au dat din noa ocașiune a ne arăta valoarea și a ne măsura cu un adversar deprins a învinge pre tot locul cu bine séu ou rëndul, și care trăesce în ordinea, oă noi n'avem dreptul a învinge nicodată; oă noi n'avem dreptul a ne apăra, după cum cer interesele noastre. Asigurăm însă pe „domni”, oă de aici încolo ne vor găsi totdeauna cu rindurile strinse și gata de luptă și decâtă de dece ori vor rindui alegeri noue, de atâtea ori vor îmbrănci.

Cum oă pe „domni” li d'ere réu, nu mai incăpe indoică, și cum oă nu se vor astempăra, încă e sigur; e vorba, ce vor mai născoci, ca se arate, oă nici această alegere nu e legală, deși totul s'a petrecut în cea mai perfectă ordine și președintele, ungher, care a condus alegerea, — după o lecție căpătată pentru greșele făcute la prima alegere — astădată a urmat ou scrupulositate tóte celea pr-sorise de „bibliă”.

În sfirșit observ, oă sub-comitetul național român, despre a căruia inchiegare am făcută amintire în rëndul trecut, s'a învoit și astă-dată se d'ere „domnilor” un mandat, și s'a declarată aplicată a luca, oă între cei 8 membri, se se alégă și un „ungher” (!) d'ér șeful administr. de aici nu s'a mulțămită ou atâtea, oi a candidată doi Ungheri, doi Români gubernamentali și numai patru locuri ni-a lăsată nou; ba am vădit ou listă, în care figurau numai Ungheri și numai Români „patrioți”.

Alegătorii români, vădându această, u'au vrut să se mai stee la tocmelă, deși șeful „domnilor” pre la 10 ore în ziua de alegere a cercat a pacta ou Români și a mai slăbi ceva din „drept”, d'ér era prea târziu.

Ca și la prima alegere, dică și acuma alegătorilor noștri: decâtă veți fi chiamiți încă odată la urnă, frați Români, tot așa!....

Ună alegător.

Dare de sémă și mulțămită publică.

Sibiu, 21 Faur n. 1893.

„Reuniunea femeilor române din Sibiu” se vede plăcută îndemnată a oita pe calea această suprasolvirile și ofrandele incuse cu ocașiunea balului dat în 21 Ianuarie n. o., aducându tot odată donatorilor cele mai căldurose mulțămite pentru ele.

Au intrat dela:

Escol. S. Arhiepiscopul și Metropolitanul *Mironu Romanul* 25 fl. dela d-nii Zeno de Mocsonyi, Dr. Alesandru și Eugen de Mocsonyi, mari proprietari și Augustin Laday, jude de curtea de casași, în pens. câte 10 fl., dela d'na, Catinca Iosif Pușcariu și dela d-nii Nicanor Frateșiu, protosincel, Matei Voileanu, ases. consist., Dr. Maniu, notar public în Oravița, Ales. Lebu, mare proprietar, Galacteon Șagău, protopop în Reghin, I. A. de Preda, avocat, I. P. Hamrodi și Raphael Nuridsan, comersanți câte 5 fl., dela d-l P. Kabdebo, bancher 4 fl.; dela d-l Dr. Süsmann, medic 3 fl. 50 cr.; dela d-ra Elena Petrașcu, direct. școlii de fete a Asociaț. trans. și dela d-nii Dr. Ila-

rion Pușcariu, archimandrit, Schlacher, c. și r. colonel, Alois Menschik, supra-intendant, Dr. Bielz, medic și Dragits, protopretor în Mercurea, câte 3 fl.; dela d-l Parteniu Cosma, directorul instit. „Albina” 2 fl. 40; dela d'na Ana Popp, soția de protopop onor. din Mihalț, dela d-ra Nina de Dunca și dela d-nii: Ioan Hannia direc. semin., Ioan Bădilă, jude de trib., Dr. O. Kabdebo, avocat, Altrichter, avocat, Constantin Bugarszky, comersant, și Gustav Metz, arhitect câte 2 fl.; dela d-rele Pipoș și dela d-nii Ionu Papiu protopop, Dr. Ionu Rațu avocat, Dr. Cornel Diaconovich secretarul instit. „Albina” și Ionu Măcellariu proprietar, câte 1 fl. 50 cr.; dela d-nii Constantin de Colbasi proprietar în Springu, Ionu Rusanu proprietar în Mesentea, Alemanu Dancaș jude, Irimie Iliescu preot, Neuzil compactor și N. N. câte 1 fl.: Dela d-nii Constantin Stezar, c. și r. căpitan în pens., I. Petrașcu c. și reg. în pensiune Nicolau Hențiu notar și Rudolf de Gardiu comersant, câte 50 cr.; dela d-l Simion Popoviciu, c. și r. capelan castren 20 or. și dela N. N. 33 fl.

Venitul brut al balului 721 fl. 60 cr. Spesele 411 fl. 60 cr. Venit curat 310 fl.

Comitetul Reuniunii.

NECROLOG. Paraschiya V. Orgidanu, soția d-lui Vasilie N. Orgidanu din Bucuresci, a răposat la 13 Februarie v. o. în etate de 31 ani. O jălesce întristatul soț cu un fiu și două fiice ale sale, precum și alte numeroase rudeni. — Fiă i t'ărēna ușor!

DIVERSE.

Juverele contesei de Flandria. — Cercetările poliției din Bruxello, pentru a descoperi pe făptuitorii furtului juverelor contesei de Flandria, până acum au fostă zadarnice. Se știe numai, oă furtul a fost săvârșit de o bandă internațională de bandiți, al căror sediu se află în Anglia, care însă are ramificatură în Paris și în capitalele mai mari ale continentului. Se știe, oă între membri bandei se află și doi Maghiari, cari sunt cunoscuți bine de poliția din Audapesta. Există bănuială hotărâtă, oă banda are de gând, oă ou ajutorul acestor doi Maghiari, să aducă o parte din juvere în Ungaria. Judele de instrucțiune din Bruxella a și dispus a se desemna juverele furate. Aceste desemnuri apoi le-a trimis poliției din Pesta. Cele mai însemnate din juverele furate sunt: o diademă din 19 solitaires cari sunt încunjurate de 1251 briliante, o diademă din 9 stele, cuprindeu din 368 briliante, o brășetă lată de aur ou 3 smaragde și 115 briliante, o broșă ein două smaragde mari dintre cari unul e cu patru colturi, ér celalalt în formă de p'ér; amândou sunt unice în felul lor și cântăresc la oaltă 140³/₄ carate. Aceste sunt încunjurate de 130 briliante. Mai departe o revieră din 47 lanțuri de briliant în 75 carate.

O escrocherie ingenioasă. Deunăci se presentă la bancherul Wolff din Berlin o femeă frumoasă și forțe bine îmbrăcată. — „Ce poștiți?” — o întrebă bancherul uitându se țintă la ea. — „Ce să poftesc... te rog schimbă-mi hârtia asta”. Femeia arată bancherului o hârtie de 1000 de lei. Wolff, zăpăcit de „dragoste” ia hârtia și o schimbă. Femeia vine și a doua și a treia și tot ou câte o hârtie de câte 1000 de franci. Bancherul le schimbă pe tóte, d'ér la urma urmei se amozase de frumoasă femeie. Într'o bună dimineță femeia face ce face și fură dela bancher 20000 de fr., pe când acesta voia se o sârute. Erau numai amândoi în comptoar. Apoi a dispărut. Bancherul nu s'a ales numai ou banii furați oi și ou hârțiile de câte o miă. Tóte erau falsificate. Femeia escrocă a dispărut și nici până ađi nu i s'a putut da de urmă. Se crede, oă face parte din banda unor mari și periculoși falsificatori de bani.

Proprietar Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maloru.

— „Atunci étă, își dau mâna; uită naia și tótă istoria, te iertă.”

Prospero plângendu a cădută pe brațele mele și din acest minut par' oă era altul. Ajutat de servitorul séu și rădămat pe un băț eșia în tótă ziua la plimbare în grădina institutului și nic-odată nu s'a reintors fără a mi aduce pe s'ema mea un mic buchet de violele de munte. Am vădută, oă-i mergea forțe bine în societatea mea și astfel am rămas cu el mai mult timp. După dece zile însă am fost silită să mergă acasă, pentru-că aveam lucruri urgente.

Prospero abia s'a putut despărți de mine; a rămas suspinându și plângendu. — „Până la revedere!” i-am strigat din trăsura. — „Acolo sus!” d'ise Prospero ou o față senină și arătându spre cer.

Când tocmai voiam să-mi pune bagagiul pe vaporul de pe lacul dela Bellan nisce omeni au adus pe s'ema mea un pachet mare. În el erau nise rădăcini de violele de munte și un

bilet al lui Prospero ou cuvintele „Iubite Baciocia, am vădută, că iubesc tare vioarele de munte și de aceea, în preumblările mele, am adunat aceste vre-o câte-va sute de rădăcini pe s'ema ta. Le plantéză în grădina ta din S. Terenz Când vor înflori aceste flori, eu nu voi mai fi în viață, d'ér tu vei cugeta la al t'eu Prospero, ca e numai odată a p'ocăuită, d'ér m'ore fericită pentru-că l'ai iertat. Dumnezeu cu tine în vece!”

De aceea cultivă eu în grădina mea vioarele de munte cu atâtea pasiune; de aceea imi sunt atâtea plăcute aceste flori. Prospero a murit, d'ér vioarele lui mult, mult ani vor mirosi frumoș și tufișele lor imi aducă aminte de căsurile cele mai p'etrunzătoare ale vieții mele.

Prelucrare de:

George Oprea
inv.

Cursul la bursa din Viena

din 25 Februarie st. n. 1893.

Renta de aur 4%	116.05
Renta de hartiă 5%	—
Imprumutul căilor ferate ungare aur	122.90
de argint	102.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [prima emisiune]	120.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [2-a emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [3-a emisiune]	—
Bonuri croato-slavone	—
Bonuri rurale-ungare	96.20
Despăgubirea pentru dijma de vină unguresc	97.50
Imprumutul cu premiul unguresc	152.50
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	145.—
Renta de argint austriacă	99.10
Renta de hartiă austriacă	98.85
Renta de aur austriacă	117.95
Losuri din 1860	149.—
Acțiunile băncii austro-ungare	990.—
Acțiunile băncii de credit austr.	898.—
Acțiunile băncii de credit ungar.	838.70
Galbeni împărătesc	5.68
Napoleon-d'or	9.64 1/2
Mărci 100 imp. germane	59.25
Londra 10 Livres sterlinge	121.20

Cursul pieței Brașov

din 28 Februarie st. n. 1893

Bancnote românesce	Cump. 9.53	Vend. 9.55
Argint românesc	9.47	9.48
Napoleon-d'or	9.60	9.64
Lire turcesc	—	—
Seris fonic „Albina“ 6%	—	—
Galbeni	5.58	5.63
Ruble rusesce	—	—
Mărci germane	58.80	59.10
Discontul 6—8% pe an	—	—

Societate mutuală fără acționari.

Totu câștigul se distribuie între asigurați.

THE MUTUAL

Societate din New-York de asigurarea asupra vieții cu fondul de

876 milioane franci

este cea mai mare instituțiune financiară din lume. Asigură viața după toate combinațiunile.

Spre informațiune detaliată a se adresa la

Direcțiunea generală pentru Ungaria
Budapesta, Bécsi utca 5.
24,3—6.

Publicațiune de licitațiune.

Prin acesta se aduce la cunoștința publică, cum-că comuna bisericescă gr. or. **Sirnea**, din comitatul Făgăraș, cercul Branului, voind a-și **reedifica biserica** ține spre acestu scopu licitațiune publică minuendă, la care se invită toți domnii doritori de a licita, pe Duminică **în 123 Aprilie a. c. la 11 ore antemeridiane** în edificiul școlii din acesta comună, cu condițiunile din planul de clădire aprobat de Prea Venerabilul Consistoriu Archidieceșan la 26 Septemvre 1892 Nr. 6135 și conformu unor indigitări date de Arhitectul Consistorial.

Prețulu strigărei va fi 6,000 fl. v. a. Materialul brut se va da aprôpe totu de comuna bisericescă transportat gata la locul destinat; ăr restul de domnul întreprindet r.

Licitanții au a depune **vadiu 5%** din prețulu strigărei, ăr anteprenorul minuend va depune, după aprobarea contractului de Prea Venerabilul Consistoriu gr. or., o cauciune **de 800 fl. v. a. în bani gata** seu în obligațiune de stat, care va servi ca garanție încă 3 ani după colaudarea noului edificiu bisericesc.

Condițiunile de licitațiune mai de aprôpe, planul de clădire și preliminarul de spese se pot afla la președintele comitetului parochial din Sirnea, ăr materialul brut, gata, se pôte vedea la locul de clădire.

Sirnea, în 12 Februarie 1893.

Ioan Cenu,
preot și președinte alu comitetului parochial.

Stoica Rășianu,
primu epitropu.
Nr. 46—1—3

Antreprize de pompe funebre

E. Tutsek.

Brașov, Strada Porții Nr. 4. Colțul Têrgulu boilor.

Recomandă ou. publicu în casuri de môrte, aședământul seu de înmormântare bogat asortat în cari tôte obiectele, atât sorte mai de rëndu, cât și cele mai fine, se potu căpeta ou prețuri ieftine. Comisiune și depou de sicriuri de metalu ce se potu închide hermetic, din prima fabrică din Viena.

Fabricarea propriă a tuturor **sicriurilor de lemn, de metal și de lemn de ștejar.**

Depou de cununi pentru monumente și pantlici cu prețurile ceie mai moderate.

Representanță de monumente de marmură, care funebre proprii cu 2 și cu 4 cai, precum și unu caru funebru vênêtu pentru copii, precum și ciocli.

Comande întregi se eșcută prompt și eștinu, iau asupră-mi și tranporturi de morți în străinătate.

In fine recomandă și biroul meu mijlocitor procedând cu cunosoută-mi soliditate.

La casuri de môrte a se adresa la

E. TUTSEK.

150,—9.

Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Sunt a se adresa subscrisorului administrațiunii. In casulu publicării unu anunțu mai mult de odată se face scădământu, care cresce cu câtu publicarea se fece mai de multe-ori.

Administrațiunea „GAZETEI TRANSILVANIEI.“

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potu cumpêra în librăria Nicolae Ciurecu, și în tutungeria I. Gross.

ABONAMENTE

la „GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețulu abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni	3 fl. —
Pe șese luni	6 fl. —
Pe unu an	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni	10 fr.
Pe șese luni	20 fr.
Pe unu an	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminică.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an	2 fl. —
Pe șese luni	1 fl. —
Pe trei luni	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an	8 franci.
Pe șese luni	4 franci.
Pe trei luni	2 franci.

Abonamentele se facu mai ușor și mai repede prin mandate poștale.

Domni, cari se voru abona din nou, se binevoiesc a serie adresa lămurit și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

MOSTRE atrăgetore pentru mușterii privați gratis și franco. Caete cu mostre, cum nu sa mai vețut până acum pentru **croitori** nefrancate.

Eu nu dau **rabat** de 2 1/2, seu 3 1/2, fl. pe metru, nici **cadouri** croitorilor, cum fac concurența, ci amu numai prețuri fixe netto pe metru pentru ca fiecare mușteriu să cumpere **bun și eștinu**. Poștiți a vi se presenta numai caetele mele cu mostre. Totodată avertișeu a Vê păși de anunțuri ale concurenței pentru ieșinătate.

Stofe pentru îmbrăcăminte.

Peruvian și Dosing pentru onoratulu cleru stofe presc se pentru uniforme funcționarilor c. r., asemenea pentru veterani, pomperi, gimnastici, livree-uri, postavuri pentru biliarde și mese de jocu, loden obicnuit și impermeabilu pentru **rocuri de vênătore**, stofe de spălatu, pleduri de voiaju dela fl. 4—14 etc.

Cine voiesc a cumpêra **postavuri eștine, solide, trainice, din lână curată**, ăr nu sdrențe eștine și nu prețescu nici câtu cusutul croitorului, se se adreseze la

Joh. Stikarofsky în Brünn. (Manchesteru anstriei.)

Deposit permanentu de postavuri peste 1/2 milioane florini.

Pentru a putea aprēja marimea și eșcacitatea stabilimentului, declară că firma mea întreține esportulu celu mai mare de **postav din Europa fabricație de Kamgarn**, mănunșuri pentru croitorie și o mare legatorie de mustre.

Spre a ve convinge despre tôte aceste invită pe On. publicu a visita localurile spațioșe a stabilimentului de vênțare unde sunt ocupate 150 persone.

Trimiterea numai cu Ramburse.

Correspondenta în limba germană, boemă, maghiară, polonă, italiană, francesă și englesă. 40,3—24.

A V I S U !

Prenumerațiunile la Gazeta Transilvaniei se potu face și reînori ori și când dela 1-ma și 15 a fiă-zărei luni.

Domni abonati se binevoiesc a arăta în deosebii, când voiesc ca espedarea se li-se facă după stilulu nou.

Domni, ce se abonează din nou, se binevoiesc a serie adresa lămurit și se arate și poșta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“